

РЕШЕНИЕ

№ 2997

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 14.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11302** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Сдружение „Асоциация Прозрачност без граници“, срещу Решение № РД-02-14-915/22.10.2020г., издадено от директор Дирекция „Правна“ на Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Конкретно се посочва, че с атакуваното решение привидно се предоставя достъп до обществена информация, но всъщност е налице реален отказ, тъй като част от информацията е заличена от съдържанието на акта и по този начин предоставената информация е непълна.

Ответникът – директор Дирекция „Правна“ на МРРБ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл.168 АПК, прие за установено следното:

Със заявление вх.№ 94-00-95/15.10.2020г. до МРРБ, оспорващата страна е поискала

достъп до обществена информация, обективирана в две точки :

- Копие от Заповед № РД-02-15-101/20.12.2018г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

- Информация относно предмета и обхвата на техническия проект, одобрен със Заповедта по т.1 от заявлението, в случай че тази информация не се съдържа в самата заповед.

С оспореното решение, ответникът е предоставил пълен достъп до исканата информация като в т.1 е заличено името на длъжностното лице, на което са предоставени конкретни правомощия да одобрява всички части на инвестиционни проекти за АМ „С.“ Л. 3.1.

Предвид така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните прави изводи : Жалбата е депозирана е подадена в срок, от лице имащо правен интерес да оспорва, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което съдът я приема за процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА

Решението е издадено от компетентен орган и в предвидената в закона форма. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор Дирекция „Правна“ при МРРБ, което е видно от приложената по делото Заповед № РД-02-14-953/28.09.2020г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството.

При издаването му са спазени изискванията за форма по смисъла на чл.59, ал.2 във вр. ал.3 АПК и специалната разпоредба на чл.28, ал.2 ЗДОИ, съответно са спазени изискванията за форма, включваща мотиви и следващ се от тях диспозитив, с което твърденията за неспазването ѝ са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспорваната заповед е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби.

Между страните не се спори, че ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3 от същия закон. Заявлението е направено от лице по чл.4, ал.1 ЗДОИ.

Предмет на заявлението може да бъде обществена информация, която по определението на чл.9 от ЗДОИ е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации - официална или служебна по своя характер. Следователно, за да се проведе успешно процедурата по предоставяне на търсената информация от заявителя, заявлението трябва да е адресирано или препратено до задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ, информацията да отговаря на понятието, регламентирано с разпоредбата на чл. 9, ал.1 от закона и фактически да се намира при

административния орган. В срока по чл.28 ЗДОИ органът е длъжен да се запознае с искането и прецени дали са визираните в закона условия за предоставяне на търсената информация от заявителя.

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от общественния сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

По дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ "обществена информация" е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с общественния живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл. 3 ЗДОИ субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Според регламентацията в чл.9 от ЗДОИ обществената информация е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебната информация, съгласно чл.11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

Конкретно в случая е предоставен пълен достъп до обществена информация така, както е поискано. Както вече се спомена, оспорващият е поискал копие от Заповед № РД-02-15-101/20.12.2018г. и информация, относно предмета и обхвата на техническия проект, одобрен с тази заповед. Именно това е обществената информация, въз основа на която заявителя може да си състави мнение

за дейността на администрацията, а не такава, свързана с длъжностното лице, на което са предоставени конкретни функции. Въз основа на горното административният орган е приел, че се искането попада в хипотезата на чл.2, ал.5 от ЗДОИ, съгласно която този закон не се прилага за достъпа до лични данни, поради което и производството не е осъществено по реда на чл.31 от ЗДОИ.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно издадено, при липса на отменителните основания, предвидени с разпоредбата на чл.146 от АПК, поради което приема, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „Асоциация Прозрачност без граници“, срещу Решение № РД-02-14-915/22.10.2020г., издадено то директор Дирекция „Правна“ на Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: